

Azon a napon, amikor újra találkozunk, már nem lesznek kérdéseink hozzá, mert már érteni fogjuk őt. Akkor, ha kérünk az Atyától – Jézus nevében – az majd megadatik. Akkor nyíltan beszélhetünk majd egymással, mert érteni fogjuk egymást. Még belegondolni is jó, hogy egy napon annyira eggyé válunk majd Istennel, hogy egészen érteni fogjuk őt.

Mi mindennek kell addig megtörténnie az életünkben, ameddig ez a vágyva vágyott állapot bekövetkezik? Hogyan tudunk alkalmassá válni ennek az ajándéknak a befogadására? Kell ezért dolgoznunk, vagy ezt mindenki megkapja, aki csak élt a földön, és már visszatért a Teremtőhöz?

Nem tudom a választ, csak azt tudom, hogy vágyom érteni az Istent. És az az érzésem, hogy egy-egy apróságban, legyen az egy érdekes dologra rácsodálkozó, nevető kisgyermek, vagy ahogy a napfény átszűrődik a fák ágain, mintha Isten megengedné egy pillanatra, hogy megsejtsek valamit a nagy egészből.

Lehet, hogy ha ilyenkor kérnék valamit, azt megadná. Csak ilyenkor sohasem jut eszembe kérni, mert amire igazán vágytam már megadta. És csak hálát érzek.

Kecskés-Vincze Eszter, Budapest - Óbuda